

SINKKU REISSAA
LUKIJAT KERTOVAT

Sanoma Magazines

matka

opas

JOULUKUU 8/2005 • 6,90 €

WIEN
OTA TALTEEN
KAUPUNKIOPAS!

MAMAIA
Mustanmeren
Rivieralle
pikkurahalla

ANDAMAANIT
piilossa pysynyt
palmuparatiisi

Turvapomon
10 ohjetta
lennolle

TAHITI & MOOREA

RUMPUJEN JYTKEESTÄ
LAINEIDEN LAULUUN

Uutta
2006

Tanssi yli Tahitin

Tytti Laakso | Kuvat Simephoto/4Corners Images/SKOY, Lehtikuva ja Tytti Laakso

Polynesialaisia tansseja harrastava Tytti Laakso löysi Tahitin ja Moorean saarilta sen, mitä oli lähtenyt hakemaan: valkoisia hiekkarantoja, turkoosinsinisiä laguuneja ja ennen kaikkea lantionliikettä!

Moorean rannoilla
ei ole tungosta
päivälläkään. Illalla
rantaravintolassa
saa ruokailla
lempeässä tuulessa
tähtitaivaan alla.

Lähes kolmenkymmenen tunnin uuvuttavan lentomatkan jälkeen laskeudimme vihdoin Tahitiin. Leveä hymy levisi kasvoilleni, kun astuin koneesta: luvassa oli reilut kaksi viikkoa kiireetöntä menoa.

Matkaseuranani olivat mieheni **Oscar Laakso** ja kolme hyvää ystävääni, **Piia Lehtola**, **Annika Koskinen** ja **Pedro Herrero**. Tarkoituksenamme oli tutustua ornattoimisesti Polynesian saariin Tahitiin ja Mooreaan.

Ensin meidän piti päästä **Faan** lentokentältä noin viiden kilometrin päässä sijaitsevaan pääkaupunkiin **Papeeteen**. Lähdimme tien varteen odottamaan aikaisen aamun bussia. Pian *le truck* jo lähestyikin, ja pysäytimme sen kättä heilauttamalla.

Pieniin kuorma-autoihin rakennetut bussit pysähtyvät tarvittaessa missä tahansa, mutta saarella on myös sinisellä merkittyjä linja-autopysäkkejä. Bussikyyti maksettiin kuljettajalle vasta perillä. Hinta oli vähän yli euron, mutta maksoimme isoista rinkoistamme ylimääräistä.

Oli varhainen aamu ja kahvihammasta kolotti. Päätimme istahtaa läheiseen kahvilaan tuntelemaan ilmapiiriä. Aurinkoisen ystävällinen ja kiireetön meininki tarttui hetkessä meihin.

Kuuman kupillisen jälkeen suuntasimme Papeeten keskustassa sijaitsevaan satamaan, mistä ostimme alle kahdeksan euron lauttaliput vajaan kahdenkymmenen kilometrin päässä sijaitsevalle **Moorean** saarelle. Olimme etukäteen varanneet sieltä majoituksen seuraaviksi neljäksi päiväksi.

Puolen tunnin keinoivan lauttamatkan jälkeen rantauduimme **Cookinlahteen** Mooreaan,

Edessäni avautuva upea näkymä sai minut haukkomaan henkeäni. Vihreän saaren kauneus, jylhät vuoret ja valkoiset hiekkarannat tekivät valtavan vaikutuksen ensikertalaiseen.

Saarella on yhteensä 14 000 asukasta ja useita kylä. Koska julkista linja-autoverkostoa ei ole, lähdimme vuokra-autolla kohti **Haapitin** kylää ja **Camping Nelson** -leirintäaluetta. Perillä majoituimme pieniin kahden hengen huoneisiin, joissa oli kalusteina vain sängyt.

Elämyksiä maalla ja merellä

Mooreaa ympäröivä rannikkotie on kuudenkymmenen kilometrin pituinen. Automatka saaren ympäri on hyvä keino tutustua nähtävyyksiin ja kauniisiin maisemiin. Matkan varrella pysähdyimme katsomaan polynesiolaisten muinaisia luonnonjumalten palvontapaikkoja, *marae*ita.

Esimerkiksi **Belvédèren** näköalapaikan lähellä, tiheän metsän laidalla pähkinäpuiden varjossa, on *Marae Titiroa*. Vanhassa metsän temppelissä on vieläkin jäljellä alttarit ja *ahu* eli alue, joka muinoin oli jumalten ja esi-isien henkien reiviä. Paikan pyhyyden pystyi vielä aistimaan, mutta tunnelma oli aika aavemainen.

Tutustuimme kiertomatkallemme myös saaren turistimagneettiin, **Afareaitun** "piilotettuun vesiputoukseen". Sinne vei kuoppainen hiekkatie Afareaitun rannikkokylästä sisämaahan päin. Tien päässä oli parkkipaikka, josta alkoi patikointimme trooppisen metsän halki.

Tarvoimme reilut puoli tuntia ja ylitimme kaksi vuolasta vuoristopuroa, kunnes korvia huumaava jylinä alkoi voimistua. Eteemme avautui noin 50–60 metriä korkea vesiputous, jonka synnyttämä märkä tuuli kasteli meidät

hetkessä läpimäriksi. Putouksen valokuvaamisenkin oli melkein mahdotonta, koska kameran linssi kastui sekunnissa.

Risteily Moorean syvänturkoosissa laguunissa on mahtava elämys. Erilaisia risteilylippuja voi ostaa useista saaren hotelleista. Me hankimme ne **Moorea Camping** -leirintäalueelta. Eräänä aamupäivänä kahlasimme polvia myöten laguuniin ja kipusimme isoon avoneeseen lähes kolmenkymmenen muun turistin kanssa.

Laguuniristeilyllä nautitaan auringosta ja kauniista maisemista. Matkan varrella on myös erilaisia etappeja. Olimme seilanneet jo jonkin aikaa, kun ankkuroimme ensimmäisen kerran keskelle laguunia.

Pysähdyksen tarkoitus paljastui, kun kipparimme kaivoi mukana olleesta pussista kalanpalloja ja levitti herkut laidan yli veteen. Hetken kulluttua veneen ympärillä kierteli kymmenien nälkäisten haiden parvi. Meidän oli määrä laittaa maski ja snorkkeli päähän ja hypätä niiden sekaan.

Sydän pamppaili ja verenpaine nousi korkealle. Veteen ei onneksi ollut pakko mennä, mutta kun näin, miten vaahtosammuttimen kokoiset lapset ponkaisivat laidan yli, niin kyllä sitten minäkin!

Merenpohjassa väijyivät puolitoistametriset riuttahait. Vaikka ne eivät käy ihmisen kimpuun, vedessä tuli silti *Tappajahai* mieleen, varsinkin kun jotkut yksilöt uivat niin lähellä, että niitä olisi voinut melkein koskettaa. Noin vartin snorklaamisen jälkeen meidät viitottiin takaisin veneeseen.

Seilasimme laguunissa eteenpäin ja ankkuroimme seuraavaksi katsomaan rauskuja. Pohjassa seisten vesi ulottui rinnan korkeudelle, ja ➤

Tahitin ja Moorean **tähdet**

Rannat ★★★★★

Rannat ovat upeita ja niitä reunustavat kauniit maisemat. Tahitissa on uimareita harvakseltaan, Mooreassa enemmän. Sijainnista riippuen ranta voi olla lyhyt pätkä tai pitkä kaistale. Tahitista löytää myös mustia hiekkarantoja. Laguuni on ihanteellinen uimapaikka, vesi on matalaa, ei tarvitse pelätä virtauksia ja isot aallot puuttuvat. Useimmissa paikoissa hiekkapohja ulottuu jopa parin-

kymmenen metrin päähän, ja sitten alkaa korallipohja snorklaajan tutkittavaksi. Varusteiksi kannattaakin pakata maski ja snorkkeli.

Aktiveetit ★★★★★

Sekä Tahitissa että Mooreassa toimii useita sukelluskeskuksia, joiden kautta pääsee tutustumaan merenalaisiin korallipuutarhoihin. Matkailija voi osallistua myös syväkähdyttäviin hain ruokintasukelluksiin. Maisemia voi katsastaa myös melomalla kajakkia

laguunissa tai patikoimalla saaren tiheäkasvuisilla vuorilla. Fautauaakson kävelyreitti vie vuorille vesiputouksen yläpuolelle, missä voi uida vesivirtojen synnyttämässä altaassa. Tahitin ja Moorean saaret ovat ulkoilmakohteita, jonne ei matkusteta varta vasten bailaamaan tai shoppailemaan. Pääkaupungissa Papeetessa on yöelämää, mutta muutoin saari vähitellen hiljenee pimeän laskeuduttua iltakuuden jälkeen.

Luonto ★★★

Molemmat saaret ovat merenpinnan yläpuolelle kohoavia tulivuorten huippuja. Korkein kohta Tahitissa on Orohena-vuoren huippu yli kahden kilometrin korkeudessa. Saaret ovat vehreitä, mutta kasvi- ja eläinlajeja on melko vähän saarten eristäytyneisyyden takia. Yhdestä pääajasta saattaa kuitenkin olla useita muunnelmia, ja kukkalajeja on valtavasti.

Hintataso ★★★

Hinnat ovat hieman kalliimpia kuin Suomessa. Ruuan ja muiden ostosten hintaan sisältyvä vero on melko korkea, koska suurin osa saarilla myytävistä tuotteista on tuotu muualta.

huippuluokkaa ★★★★★
oikein hyvä ★★★★★
hyvä ★★★
menettelee ★★
no jaa... ★
surkea ★

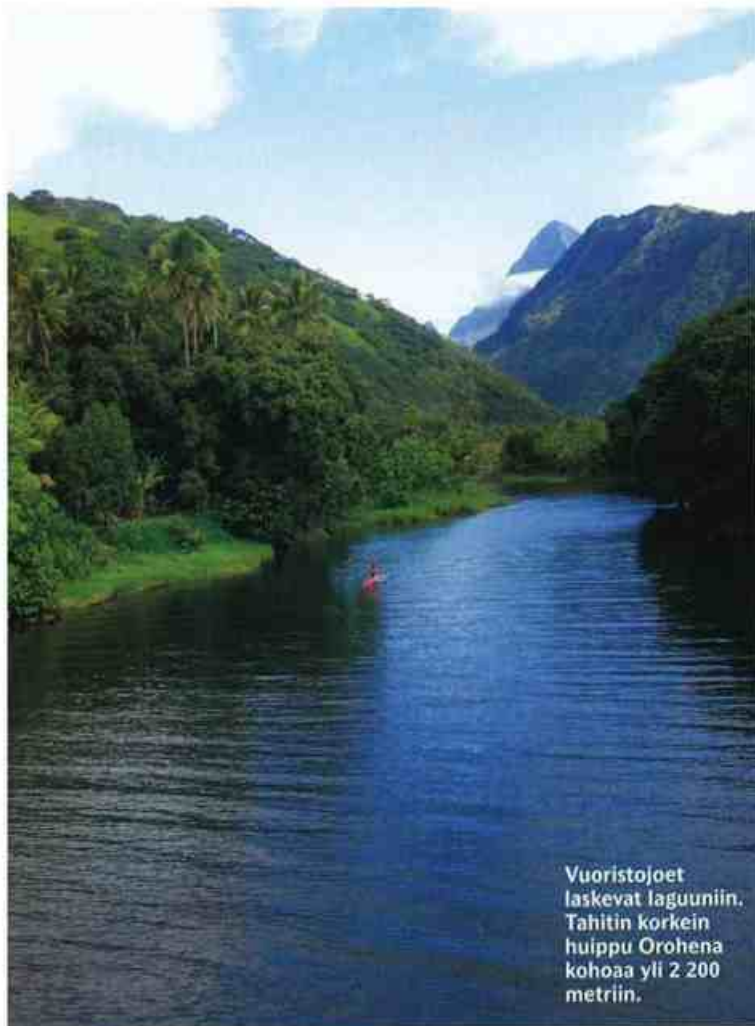

Ensikohtaaminen
plikkiraukukun kanssa
jännitti Tyttiä, mutta
otus osoittautui
lempeäksi.

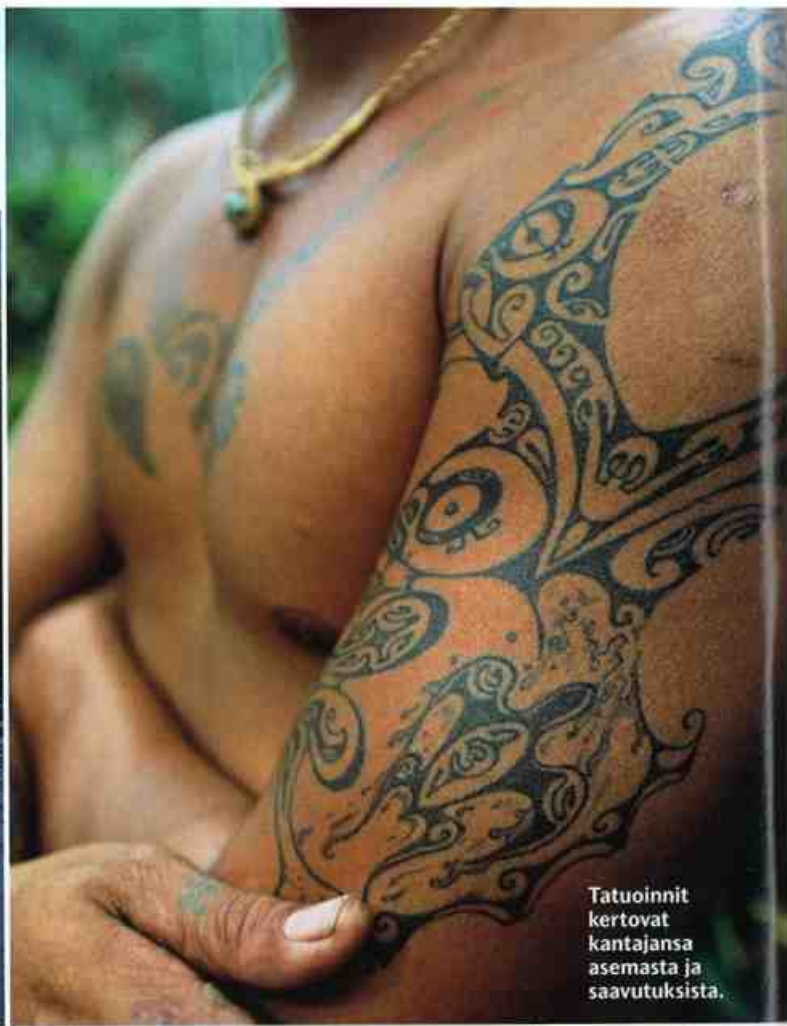
Laguuni on ihanteellinen uimapaikka

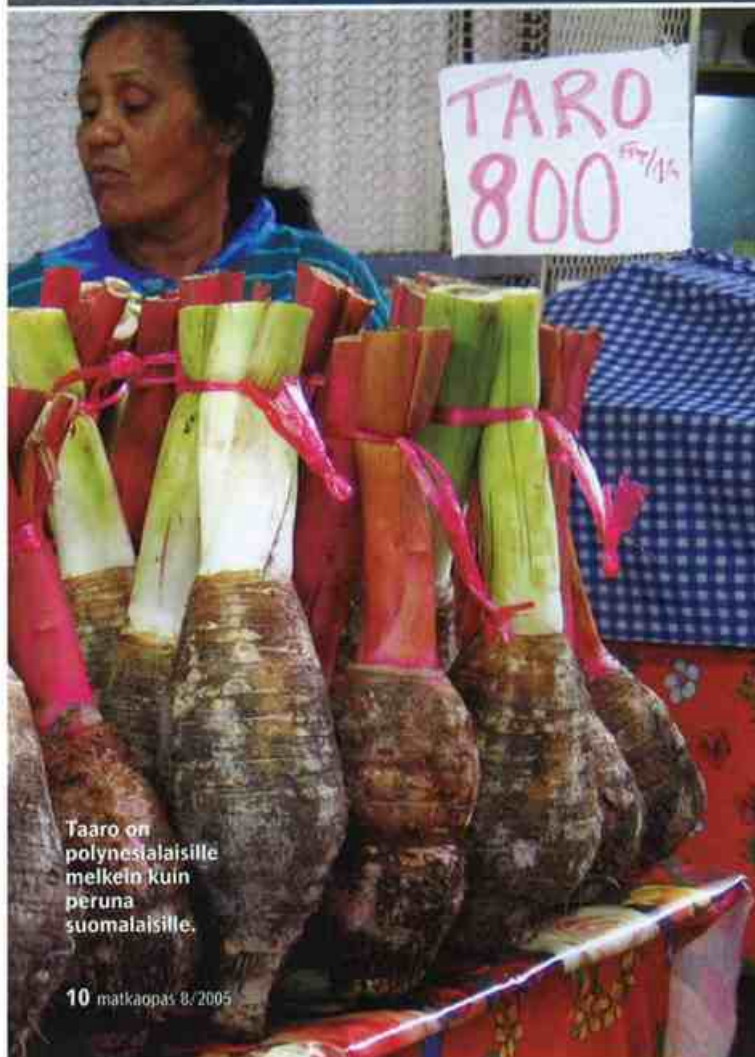
Tytin matka-
seuralaiset Piiä
Lehtola ja Pedro
Herrero hengäh-
tävät tahitilaisessa
metsämaisemassa

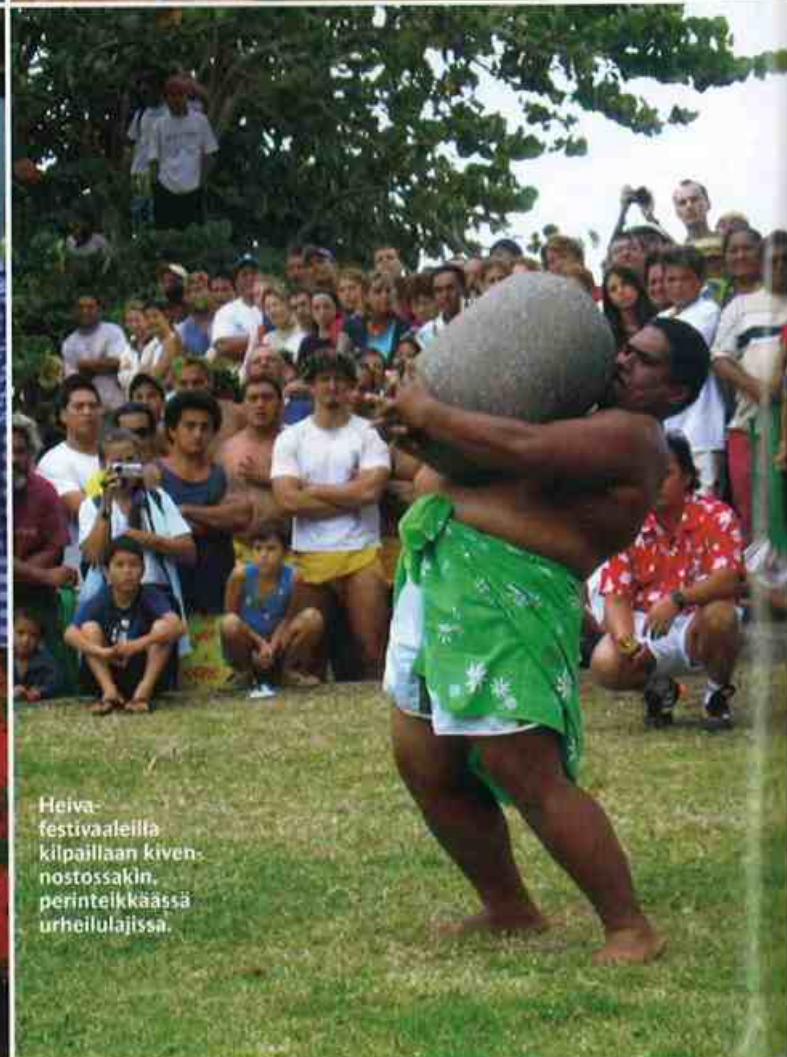
Vuoristojoet laskevat laguuniin. Tahitin korkein huippu Orohena kohoaa yli 2 200 metriin.

Tatuoinnit kertovat kantajansa asemasta ja saavutuksista.

Taaro on polynesialaisille melkein kuin peruna suomalaisille.

Heiva-festivaaleilla kilpaillaan kiven-nostossakin, perinteikkäässä urheilulajissa.

Lantiot pyörivät rumpumusiikin tahdissa

► yhtäkkiä huomasi seisovani piikkirouskuparven keskellä. Kaloja uiskenteli ympärillä ainakin kymmenen. Kipparilla oli tälläkin etapilla ruokaa varastossa. Hän jakoi meille mustekalan paloja, joita syötimme rauskuille suoraan kädestä.

Risteilyn viimeinen kohde oli pieni asumaton saari **Motu Tiahura**. Rantauduimme sen pehmeälle puuterihietikolle, jonne meille katettiin hedelmäinen lounas. Pöytä notkui kookoksista, greipeistä, ananaksista, banaaneista ja limeistä.

Etenkin ananas oli uskomattoman herkullinen ja mehevä, kaukana siitä laadusta, mitä Suomen supermarketista saa. Lounaan lomassa saimme nähdä, miten kookospähkinä avataan. Lopun aikaa löhöilimme rannalla ja snorklasimme.

Muutaman tunnin laguuniristeily oli yksi matkani ehdottomista kohokohdista. Risteilyn jälkeen oli aika palata takaisin majapaikkaamme, heittää rinkka selkään ja lauttailla takaisin Tahitiin.

Nautintoja moneen makuun

Tahitissa on uskomattoman kirkkaat vedet ja rikas merenalainen maailma snorklaajan ja sukeltajan tutkittavaksi. Lisäksi siellä on muutama hyvä paikka surffaamiseen.

Esimerkiksi **Paparan** mustalla hiekkarannalla ei ole saarta suojaavaa riutan reunaa, joten **Tyynenmeren** tyrskyt tulevat rantaan asti. Oscar ja Pedro tyytyivät kuitenkin kokeilemaan pelkkää puolikasta surffilautaa eli *boogie-boardia* sillä aikaa, kun me tytöt hikoilimme tahitilaistanssien pyörteissä tanssitunneilla.

Tunneille osallistuminen kävi helposti. Ilmoittauduimme paikallisessa tanssikoulussa ja maksoimme haluamamme tunnit etukäteen. Sen jälkeen vain kävelimme suoraan tunneille. Kahden viikon aikana tanssimme tahitilaista rumputanssia ja *aparima*-tyylin tansseja melkein joka arkipäivä.

Tahitissa erittäin suosittu paikallinen ruoka on *poisson cru*, joka on limettimessä, kookosmaidossa ja mausteissa marinoitua raakaa kalaa. Polynesianainen perinne on myös maauuni, joka Tahitissa tunnetaan nimillä *ahima'a* tai *umu*. Muheva ruoka kypsyy maahan kaivetussa kolossa useita tunteja. Possu on suosituin liha, mutta maauunissa hautuvat myös kala ja kana, samoin hedelmät ja kasvikset.

Ruoka on ravintoloissa melko kallista ja hinnaat yleisestikin hieman tyyriimmät kuin Suo-

messä. Itse kokkasimme muutamina päivinä *bed & breakfast* -tyyppisen majapaikkamme yhteiskeittiössä. Monissa muissakin Tahitin majapaikoissa on keittiöt, joten rahaa voi säästää tekemällä ruoan itse.

Ympäri saarta on kauppiaita, joista saa hyvät eväät ruoanlaittoon. Pienemmissä kaupoissa on suppea valikoima pakattuja elintarvikkeita, mutta isommat kaupat ovat hyvin varustettuja.

Useimpina päivinä ostimme kuitenkin ateriat lompakolle ystävällisistä *routottes*-ruokavaunuista. Niistä saa 5–8 eurolla muun muassa pihvi- ja ranskalaisannoksia, hampurilaisia, kanaa ja riisiä tai kiinalaisia *chow mein* -annoksia eli paistettua nuudelia kanan tai possun kera. Ravintolassa poission *cru* -annos maksoi 12–16 euroa, mutta *routottes*-ruokavaunuista sen sai 11 eurolla.

Tahitilaisen kulttuurin ytimessä

Olimme saapuneet Tahitiin heinäkuussa paikallisen *Heiva*-festivaalin aikaan. Saarelaiset kaikkialta **Ranskan Polynesiasta** kokoontuvat silloin kuukaudeksi Tahitiin kilpailemaan perinteisissä polynesianlaisissa lajeissa, kuten tahitilaisessa tanssissa, laulussa ja urheilussa.

Tahitilaistanssin taitavimmat ammattilaiset ja amatööriryhmät kokoontuivat tuomareiden arvioitaviksi **Vaieten aukiolle** ja Faaan kilpailualueelle melkein joka ilta. Yhteen ryhmään saatua kuulua yli kuusikymmentä tanssijaa sekä toistakymmentä muusikkoa ja laulajaa. Oli upea näky, kun kaikki nämä tanssijat pyörivät laneteitaan kiihtyvän ja hypnoottisen rumpumusiikin tahdissa.

Kivennoston ja keihäänheiton polynesianlaiset muunnelmat olivat myös mielenkiintoista katsottavaa. Kivennostossa tarvitaan voiman lisäksi taitoa.

Eri painosarjoissa kilpailijat nostivat 90–145-kiloisen pyöreän ja sileän kivenmurikan olkapäilleen. Kuulostaa helpolta, mutta sileästä kivistä on vaikea saada otetta ilman oikeaa tekniikkaa.

Muinaisessa keihäänheitossa heittäjän piti osua 22 metrin etäisyydeltä keihäällä kookokseen, joka oli kiinnitetty tolppaan 7,5 metrin korkeudelle. Tuuli teki osumisen astetta vaikeammaksi, koska kookos ja tolppa heiluivat tuulen mukana.

Näiden lajien lisäksi Heivassa kilpaillaan kookospähkinän avaamisessa, melonnassa ja hedelmien kannossa. Oheistapahtumia ovat myös kä-

Polynesiassa Tytti pääsi harrastamansa tanssin juurille.

Polynesian tahteja Suomessakin

- Jutun kirjoittaja Tytti Laakso on harrastanut ja opettanut polynesianlaisia tansseja kahdeksan vuoden ajan.
- Polynesianlaisia tansseja ovat muun muassa havaijilainen hulatanssi ja tahitilainen tanssi. Jokaisella saarella tai saariyryhmällä on omat tanssityylinsä.
- *Ote'a* on tahitilaista rumputanssia, jossa tanssijan lantio liikkuu vauhdikkaan rumpumusiikin tahdissa ja ylävartalo pysyy paikoillaan. Havaijilaisessa hulassa tanssin painotus on lantion sijasta käsiliikkeillä, joilla tanssija kertoo laulun tarinaa. Yleensä tanssit kertovat saarten ja niiden väestön historiasta, tärkeistä tapahtumista, legendoista, muinaisista jumalista, luonnosta ja elämäntavoista.
- Rumputanssijoilla on tavallisesti yllään kaislahame ja kookospähkinöistä tehdyt yläosat. Hulatanssijat kietäisevät lantioilleen kankaisen pareon.
- Polynesianlaista tanssia opetetaan ja harrastetaan Suomessakin, esimerkiksi Hämeenlinnassa, Hyvinkäällä ja Helsingissä. Tanssiesityksiä voi nähdä erilaisissa kulttuuri- ja taidetapahtumissa. Lisätietoa polynesianlaisesta tanssista ja harrastusmahdollisuuksista: www.polynesianlaintanssi.net

MARJO TURUNEN

Moorean plussat

- Kauniit maisemat, jylhät vuoret.
- Rauhallinen ja hiljainen ilmapiiri, pienen kylän tunnelma.
- Voi sukeltaa ja snorklata piikkirouskujen joukossa.
- Kauniit, kuuluisat lahdenpoukamat, joissa on kuvattu muun muassa Mel Gibsonin ja Anthony Hopkinsin tähdittämä elokuva *Bounty*.

miinus

- ➔ Ei julkista linja-autoverkostoa.

Tahitin plussat

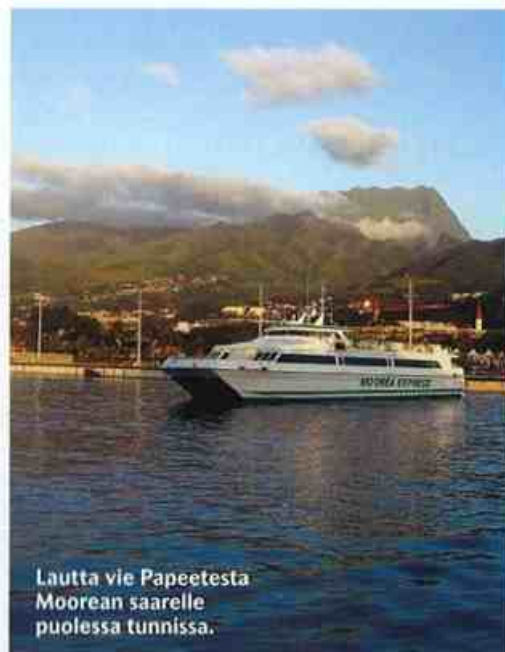
- Ystävällinen paikallinen väestö.
- Papeeten *routottes*-ruokavaunut: edullista ja hyvää ruokaa.
- Hyviä patikka-reittejä.
- Lomalaiselle paljon aktiviteetteja ja tekemistä.

miinukset

- ➔ Kulkukoirat.
- ➔ Tahitissa pääkieli on ranska, paikallisten englannin kielen taito ei ole kovin hyvä.

RAVINTOLASSA ► LIHARUOAT 13–16 € ► KALARUOAT 12–14 € ► PERHEPIZZA 14–18 € ► SALAATIT 7–8 €

RANSKAN POLYNESIA

Lautta vie Papeetesta Moorean saarelle puolessa tunnissa.

Sijainti Ranskan Polynesia ja siihen kuuluvat Tahiti ja Moorea sijaitsevat Eteläisellä Tyynellämerellä suunnilleen Australian ja Etelä-Amerikan puolivälissä. Ranskan Polynesiaan kuuluu viisi saariryhmää: Tuamotusaaristo, Marquesassaaret, Australsaaret (ennen Tubuissaaret), Gamblerisaaret ja Seurasaaret, joihin myös pääsaari Tahiti ja Moorea kuuluvat. Kaikkiaan Ranskan Polynesian kattaa 118 yksittäistä saarta ja atollia.

Hallinto Ranskan Polynesia on Ranskan merentakainen territorio.

Pinta-ala Pinta-ala noin 4 167 km², josta Tahitin osuus on noin 1 042 km² ja Moorean 125 km².

Pääkaupunki Alueen pääkaupunki Papeete sijaitsee Tahitissa.

Asukasluku Noin 266 000, josta Tahitissa noin 150 000 ja pääkaupungissa Papeetessa noin 27 000. Mooreassa asukkaita on noin 14 000.

Väestö Polynesianlaisia 78 %, kiinalaisia 12 %, paikallisia ranskalaisia 6 % ja 4 % muita.

Kielet Ranska ja tahiti, englannillakin pärjää useimmissa paikoissa.

Uskonto Protestantteja 54 %, katolilaisia 30 %, muita 10 %, uskonottomia 6 %.

Ilmasto Kosteaa ja trooppinen. Valtaosassa Ranskan Polynesiassa on lämmintä ympäri vuoden. Kesän sateiset ajankohdat ulottuvat marras-joulukuusta huhtikuulle, jolloin maksimilämpötila nousee helmi-maaliskuussa noin +31 asteeseen. Kuivempi talvikausi kestää toukuusta lokakuulle. Tuolloin vettä sataa vähän harvemmin, ilma on kuivempaa ja lämpötila hieman viileämpi, keskimäärin +25 astetta.

Suuntanumero +689.

Aikaero Suomeen Kesäaika -13 tuntia, talviaika -12 tuntia.

Raha Ranskan Tyynenmeren frangi eli CFP-frangi, valuuttatunnus XPF, 100 XPF = 0,85 €, 1 euro = 119 XPF.

Juomaraha Tippejä ei odoteta eikä tinkaamista.

Viisumi EU:n kansalainen voi viettää Ranskan Polynesiassa kolme kuukautta ilman viisumia.

Terveys A- ja B-hepatiittirokotukset ovat tarpeen. Lavantautitartunta voi olla mahdollinen.

Majoitusta Omatoimimatkalaisten kannattaa varata majoitus etukäteen internetin kautta, sillä saarelle saapuessa viranomaisia varten pitää täyttää kaavake, jossa majapaikkaa kysytään. Mooreassa

Camping Nelson -leirintä-alueella yö vaatimattomassa kahden hengen huoneessa maksaa kahdelta alle 28 euroa. Pidemmästä oleskelusta saa alennusta. Lisätietoja: www.camping-nelson.pf

Tahitissa yksi yö bed & breakfast -tyyppisessä Te Mitissä maksaa kahdelta 54 euroa kahden hengen huoneessa. Pidemmästä ajasta saa alennusta. Te Mitissä voi pientä maksua vastaan käyttää myös pesukonetta ja internetiä. Lisätietoja: www.pensiontemiti.com

Matkoja Viikon matka Tahitiin majatalon tyyppisessä majoituksessa alkaen 1 865 €/2 hh, ensimmäisen luokan hotellissa alkaen 2 400 €. Pelkät edestakaiset lennot parilla välilaskulla Helsinki-Papeete alkaen 1 910 €.

Lisätietoja *Tahiti & French Polynesia* (Lonely Planet 2003). *Insight Compact Guide Tahiti & French Polynesia* (2005). *Tahiti & French Polynesia Guide* (Open Road 2005). www.tahiti-tourisme.com www.tahiti.com www.tahiti-explorer.com www.polynesianislands.com/fp www.tahiti-travel.com www.moorea-island.com www.moorea.com

Kolmessa viikossa saarista ehtii jo nauttia

► sityötorit ja näytökset, joissa valmistetaan perinteistä *tapa*-kangasta, samoin tulityö- ja tatuointinäytökset sekä Miss ja Mr. Heiva -kilpailut. Heiva-festivaali oli meille turisteille ainutlaatuinen tilaisuus tutustua tahitilaiseen kulttuuriperintöön "kookospähkinän kuoressa".

Heivan käsityötorin lisäksi parhaat ostokset ja tulla-aiset hankimme Papeeten kauppahallista. Rue du 22 Septembren ja Rue F Cardellan välissä sijaitsevassa korttelissa *Marché de Pape'ete* aukeaa yleensä aamuviideltä. Tuoreiden hedelmien ja kalan lisäksi myynnissä on polynesianlaisia käsitöitä, koriste-esineitä, koruja, puuveistoksia ja kauniita kukkakuosisia päreitä eli kietaisuhameita.

Hyväksi havaittu ostos oli *monoi*, paikallinen tuoksuöljy. Se valmistetaan muun muassa kookosöljystä, trooppisista kukista ja santelipuusta. Tahitilaiset käyttävät monoiä hiusöljynä, aurinkovoiteena, ihovoiteena, kosteusvoiteena, hajusteena ja jopa hyttyskarkotteena. Yhden 150–200 millilitran pullon hinta oli noin 3–4 euroa.

Polynesiassa on toinen toistaan ihanampia saaria, ja saarelta toiselle hyppely voi tuntua houkuttelevalta ajatukselta. Ensikertalaiselle Polynesian-kävijälle suosittelisin kuitenkin matkaa vain muutamalle saarelle, ettei aikataulu käy liian tiukaksi.

Hyvä pääkohde on esimerkiksi Tahiti, josta voi tehdä muutaman päivän visiitin Mooreaan. Toinen hyvä vaihtoehto on *Cooksaarten Rarotonga*, josta pääsee mukavasti *Aitutakiin*. Kaksi viikkoa on liian lyhyt aika matkustaa maapallon toiselle puolelle, mutta kolmessa viikossa paratiisisaarten tunnelmasta ehtii jo nauttia kunnolla. ■

► KUPPI KAHVIA 2–2,50 € ► HINANO-OLUT 3–4 €/PULLO ► VIINIPULLO 13–26 € ► PULLOTETTU VESI 1,50–2 €/L